

rigt kunde være tilbøielig til at føle mig tilfredsstillet. Spørges der dernæst om, for hvormange af de paa den omtalte Skatteliste for Odense opførte 2,567 Skatteydere der ikke vilde skee Afdrag i Genhold til § 7 i det foreliggende Lovforslag, eller hvormange af dem der altsaa havde over 2,000 Rd. Indtægt, da vil det vise sig, at der af de 2,567 Skatteydere kun var 136, som havde over 2,000 Rd., at der altsaa kun var 6 pCt. af samtlige Skatteydere, der havde en saadan Indtægt, at de 300 Rd. ikke skulde fradrages. Vil man stille Principet i § 7 op, saa forekommer det mig, som sagt, at Retfærdigheden kræver, at der skeer Alle lige Ret, og at det Beløb, der skal fradrages, altsaa afdrages ligesaa vel for dem, som have 10,000 Rd., som for dem, der have 2,000 Rd. i Skatteindtægt. For mig er der imidlertid med Hensyn til Beregningen af Skatteindtægten et Moment, som kommer meget stærkere i Betragtning end det omtalte Afdrag i Indtægten, og det er Familienforholdet. Dette udover naturligvis en meget stor Indflydelse. Naar man sætter 350 Rd. som det Beløb, der skal være fritaget for Indkomstskat til Staten, eller som skal drages fra i de noget større Indtægtsbeløb, saa maa jeg bemærke, at man vistnok rundtomkring i samtlige Kjøbstadcommunerne beskatter, for f. Ex. at nævne en enkelt Klasse, Handelsbetjente, der have en ringere Indtægt end 350 Rd., til Communerne. Handelsbetjentenes almindelige Gage er 150 Rd. eller maastee 200 Rd. om Aaret, og naar man anslaaer det Ophold i Principalens Huis, som jo altid er forbundet med denne Stilling, til 150 Rd. om Aaret, saa giver dette ialt en Indtægt for dem af 300 til 350 Rd. Folk med en saadan Indtægt tages altsaa med ved de communale Skatter; hvad derimod Statskatten angaaer, ville de slet ikke komme til at yde nogen Skat. Nu har jeg vel ikke Noget imod, at Folk med saadanne Smaasummer gaae bort, men jeg paastaader, at de eksempelvis nævnte Personer dog ere ganske anderledes stillede, end naar vi f. Ex. tage en mindre Haandværker, der sidder med en stor Familie paa 4—6 Børn, hvilket ikke er ualmindeligt, og som har en Indtægt af

400 eller, lad mig sige, 500 Rd., uagtet jeg forstikker, at der er mange smaa Haandværkere rundtomkring i Provindsbyerne, der sidde med en meget mindre Indtægt. Denne Haandværker vil vel ifølge § 7 faae et Afdrag af 350 Rd., men han skal dog svare Skat af 50 Rd. Men hvem af to nævnte Personer har nu den største Evne? Jeg indrømmer villig, at, naar man kommer med til saadanne Smaasummer som 3—400 Rd., da er den Skat, som skal svares af dem, heller ikke høi. Men vist er det dog, at Evnen er langt ringere hos den af mig omtalte Haandværker end hos det eenlige Mennecke, som kun har sig selv at sørge for. De herhenhørende Forhold troer jeg ikke ere tagne nok i Betragtning i Lovforslaget. Ganske vist hedder det i dets § 18, at „trykkende Familienforhold“ kunne tages med i Betragtning. Men jeg maatte dog ialfald, hvis Lovforslaget iøvrigt skulde gaae igjennem, ønske, at Ordet „trykkende“ kom til at gaae ud, og jeg skal bemærke, at det heller ikke stod i det oprindelige Udkast, idet der, hvis jeg ikke tager feil, der stod „store Familie“ eller et andet lignende Udtryk. Jeg troer ikke, at Familienforholdene behøve at være trykkende for at komme særlig i Betragtning, men at Billighed taler for, at for en større Familie med en lille Indtægt bør Skatten være lavere end for den eenlige Person med samme Indtægt. Jeg troer, at dette er en Retfærdighedsfordring. — I § 11 er der optaget en Bestemmelse om, at det skal være Communalbestyrelsen, som forfatter Skattelisten eller Mandtalslisten over alle de Personer, som skulle sættes i Skat. Jeg troer dog, at det vilde være aldeles i sin Orden, om Skattelisten blev forfattet af Earningscommissionen og ikke af Communalbestyrelsen. Det ligger nemlig i Sagens Natur, at Earningscommissionerne rundtomkring i Landet ere vant til at besatte sig med den Slags Ting, hvorimod Byraadene, som de jo nu hedde, ere fremmede for disse Forhold, hvorfor Affattelsen ogsaa vil blive meget besværlig for dem og deres enkelte Medlemmer. Jeg troer altsaa, at dette Sverv bør overdrages til Earningscommissionerne, ialfald i Kjøbstæderne. — Jeg